

Má dodržiavanie zásad konfrontácie vplyv na jej výsledok?

Anotácia: V tomto článku sa autor pokúša analyzovať súčasný stav poznania výkonu konfrontácie v praxi, hlavne pri využívaní a dodržiavaní zásad konfrontácie povereným príslušníkom alebo vyšetrovateľom. Pozornosť je venovaná aj možným návrhom novely Trestného zákona a Trestného poriadku pri možnej kodifikácii podozrivého ako subjektu v procese vyšetrovania.

Kľúčové slová: konfrontácia, zásady konfrontácie, poverený príslušník, vyšetrovateľ.

Úvod

V procese vyšetrovania kriminalistika ako veda poskytuje svoje metódy na zistenie objektívnej pravdy. Kriminalistika v kriminalistických metódach ponúka komplexné rozpracovanie konkrétnej metódy, aby orgány činné v trestnom konaní dospeli k požadovanému cieľu pri objasňovaní kriminalisticky relevantnej udalosti. Jednou z takýchto kriminalisticko-taktických metód je aj konfrontácia, ktorá má vo svojej kriminalistickej teórii obsiahnuté zásady, postupy, prípravu, taktiku vykonania konfrontácie, no aj napriek tomu má v procese vyšetrovania nízke percento úspešnosti. Pomerný odhad výsledku úspešnosti konfrontácie sa pohybuje na hladine 20 %.¹

Konfrontácia ako jedna z metód kriminalistiky – kriminalistickej taktiky bezprostredne skúma materiálne pamäťové stopy. Pamäťová stopa (engram) je výsledkom objektívnej reality, ktorá prechádza procesom vnímania, zapamätávania, myslenia a reprodukcie u subjektu, ktorý vnímal nielen kriminalisticky relevantnú udalosť, ale aj skutočnosti, ktoré nie sú potrebné v procese vyšetrovania.

Významné sú aj väzby konfrontácie na inú kriminalisticko-taktickú metódu, napríklad výsluch, ktorý tvorí informačné podklady na realizáciu konfrontácie. Konfrontácia je nielen kriminalisticko-taktickou metódou, ale aj dôkazným prostriedkom zakotveným v Trestnom poriadku.

Analýza súčasného stavu

Paragrafové znenie konfrontácie je zakotvené v §125 Trestného poriadku, ktoré bolo novelizované 25. júna 2013 a účinné od 13. augusta 2013. „Ak výpoveď obvineného v závažných okolnostiach nesúhlasí s výpoveďou spoluobvineného alebo svedka a rozpor nemožno vyjasniť inak, môže byť obvinený postavený tejto osobe tvárou v tvár. Osoby postavené tvárou v tvár si môžu klásť navzájom otázky len so súhlasom vypočúvajúceho.

Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú v prípade agenta, ohrozeného svedka, chráneného svedka a svedka, ktorého totožnosť je utajená; to neplatí v prípade agenta, ktorý súhlasil s odhalením svojej totožnosti.

V trestnom konaní o trestných činoch proti ľudskej dôstojnosti a o trestnom čine obchodovania s ľuďmi možno ustanovenia odsekov 1 a 2 použiť v prípade svedka mladšieho ako 18 rokov, na ktorom bol spáchaný takýto trestný čin, len výnimočne, ak je to nevyhnutné pre objasnenie veci; použitie ustanovení odsekov 1 a 2 u takého svedka nie je možné, ak ide o osobu mladšiu ako 15 rokov.“²

Na zvýšenie ochrany detských obetí bola obmedzená možnosť **vedenia konfrontácie s obvineným u detských obetí**, na ktorých bol spáchaný trestný čin obchodovania s ľuďmi

¹ METEŇKO, J. *Kriminalistická taktika*, 2012, s. 168.

² § 125 Trestného poriadku.

alebo niektorý z trestných činov proti ľudskej dôstojnosti. Konfrontáciu obvineného s detskou obeťou bude možné použiť v prípade svedka mladšieho ako 18 rokov, na ktorom bol spáchaný takýto trestný čin, len výnimočne, ak je to nevyhnutné pre objasnenie veci. **U svedka mladšieho ako 15 rokov** takýto postup nebude možné využiť vôbec.³

Z hľadiska teórie kriminalistiky existuje mnoho definícií, ktoré charakterizujú konfrontáciu ako kriminalistickú metódu. Za výstižnú definíciu považujeme: „Konfrontáciu možno definovať ako kriminalistickú metódu, ktorá spočíva v súčasnom výsluchu dvoch už skôr vypočutých osôb vo vzájomnej pozícii tvárou v tvár, za účelom odstránenia závažných rozporov z predchádzajúcich výsluchov, ak tieto nie je možné odstrániť inak.“⁴

Z kriminalistického hľadiska sa konfrontácia delí na čiastočnú, ktorá sa vykonáva kedykoľvek počas trestného stíhania a úplnú, ktorá rieši rozpory všetkých konfrontovaných.⁵

V praxi sa stretávame s názorom, že konfrontáciou sa nikdy nič nedosiahlo a ani nedosiahne. Mnoho vyšetrovateľov alebo poverených príslušníkov tento náročný vyšetrovací úkon vykonáva s cieľom, aby im dozorujúci prokurátor nevrátil vyšetrovací spis na doplnenie na základe vykonania práve spomínanej konfrontácie. Podľa nášho názoru by sme nemali brať konfrontáciu ako nutné zlo, ale práve naopak, mali by sme nájsť v konfrontácii zmysel odstránenia rozporov, ak tieto rozpory nie je možné odstrániť inak. Na efektívne odstránenie rozporov je podľa nášho názoru potrebné dodržiavanie zásad konfrontácie, ktoré ponúka kriminalistika vyšetrovateľovi alebo poverenému príslušníkovi.

Zásady konfrontácie

Dôležitou úlohou pri vykonávaní konfrontácie nie je len jej príprava, ale aj dodržiavanie samotných zásad, ktoré sú v teórii kriminalistiky pre ňu charakteristické. Príprava a zásady konfrontácie na seba istým spôsobom nadväzujú. Subjekt, ktorý konfrontáciu vykonáva, by mal mať potrebné teoretické a praktické skúsenosti. Kriminalistická teória dáva realizátorovi konfrontácie určité možnosti, ktoré sú praxou uznávané, aby bol naplnený cieľ konfrontácie a aby sa pri tom úkone zachovala bezpečnosť subjektu konfrontácie, ako aj konfrontovaných osôb. Preto pripisujeme dôležitosť subjektu, ktorý konfrontáciu vykonáva, aby mal aj teoretické skúsenosti a aby pri výkone konfrontácie vedel automaticky použiť zásady. V kriminalistike sú pre konfrontáciu charakteristické tieto zásady:⁶

- Plánovitosť a organizovanosť.
- Aktívne vedenie konfrontácie subjektom, ktorý ju vykonáva.
- Iniciatíva konfrontovaných osôb.
- Ostražitosť.
- Pozorovanie konfrontovaných osôb

Meteňko tieto zásady rozširuje o zásady:⁷

- Konfrontovania osôb v rovnakom sociálnom postavení.
- Autenticity a úplnosti.
- Rozhodnutia a dôslednosti.

³Novela Trestného zákona. [cit. Online 18.08.2014] Dostupné na:<http://www.ulclegal.com/sk/bulletin-probono/2013/06/4818-novela-trestneho-zakona>.

⁴Pozri:

METEŇKO, J., BAČÍKOVÁ, I., SAMEK, M. *Kriminalistická taktika*, 2013, s. 211.

METEŇKO, J. *Kriminalistická taktika*, 2012, s. 168.

⁵ KOČAN, Š. *Kriminalistické aspekty výsluchu obvineného a konfrontácia* In Karlovska právni revue, Roč. 8, č. 4, 2012, s. 44-52.

⁶ Porovnaj napr.:

KRAJNÍK, V. a kol. *Kriminalistika*, 2005, s. 341.

METEŇKO, J., BAČÍKOVÁ, I. SAMEK, M. *Kriminalistická taktika*, 2013, s. 211-212.

KONRÁD, Z., KUČNA, J. *K některým problémům konfrontace*, 1986, s. 54-59.

⁷ METEŇKO, J. *Kriminalistická taktika*, 2012, s. 171.

- Zákazu kladenia sugestívnych a kapciózných otázok.
- Analýzy výpovede konfrontovaných osôb v priebehu konfrontácie.

Zásada plánovitosti a organizovanosti je všeobecnou zásadou, ktorá sa aplikuje pri akejkolvek kriminalistickej metóde alebo praktickej kriminalistickej činnosti. Nie je možné vykonať konfrontáciu bez predchádzajúcej analýzy rozporov, ktoré vznikli pri predchádzajúcich výsluchoch. S touto zásadou sa nesie určitý stupeň rizika, a to v dôsledku použitia konfrontácie. Riziko môže vzniknúť v priebehu realizácie konfrontácie, kde osoba, ktorá pred konfrontáciou vypovedala pravdivo, môže zmeniť svoju výpoveď na nepravdivú. Ďalším rizikom, ktoré nesie so sebou konfrontácia, je, že v priebehu vykonávania konfrontácie môže jedna z osôb narušiť priebeh konfrontácie, a to napríklad fyzickým napadnutím jedného z konfrontovaných alebo subjektu, ktorý konfrontáciu vykonáva. K aplikácii tejto zásady dochádza hlavne vypracovaním plánu konfrontácie, kde vyšetrovateľ uvedie postup vykonania konfrontácie a jednotlivým subjektom pri konfrontácii určí úlohy, ktoré v priebehu konfrontácie majú vykonávať. Použitie tejto zásady spolu s ostatnými vedie k cieľavedomosti a systematickosti vykonania konfrontácie. „Dodržaním zásady plánovitosti a organizovanosti konfrontácie pomáha vytvoreniu bariéry proti prípadným pokusom niektorej osoby o narušenie konfrontácie či prevzatia vedenia konfrontácie a udávania tónu jej priebehu.“⁸

Aktívne vedenie subjektu, ktorý konfrontáciu vykonáva, je naplnenie všetkých zásad v kontexte. Subjekt, ktorý konfrontáciu riadi, musí už od začiatku nadobudnúť autoritu voči konfrontujúcim osobám. Túto autoritu musí využiť na vytvorenie pokojného prostredia, zabráneniu akémukoľvek pokusu o narušenie konfrontácie a prevzatie kontroly nad konfrontáciou jedným z konfrontujúcich subjektov. Pri tejto zásade úloha vyšetrovateľa spočíva aj v neustálej analýze získaných výpovedí od konfrontovaných osôb a pri zistení akéhokoľvek nového rozporu pri zistených informáciách by mal žiadať vysvetlenie medzi výpoveďou a zhromaždenými materiálmi.⁹

Zásada iniciatívy konfrontovaných osôb sa odráža hlavne v ponechaní iniciatívy kladenia otázok konfrontovaným osobám za predpokladu, že si osoby budú chcieť klásť otázky navzájom po zodpovedaní otázok kladených vyšetrovateľom. Dôležité je však vystihnúť vhodný moment zo strany subjektu, ktorý konfrontáciu vedie, lebo bez ponechania tejto iniciatívy by sa nepodarilo konfrontovaným osobám vyjadriť znalosť či neznalosť objektívnej reality. Táto zásada sa vzťahuje aj na zákonné znenie konfrontácie § 125 ods. 2 Trestného poriadku: „Osoby postavené tvárou v tvár si môžu navzájom klásť otázky len so súhlasom vypočúvajúceho.“¹⁰

Ostražitosť. Táto zásada sa často spája so zásadou pozorovania osôb, ako aj s ostatnými zásadami. Jej úlohou je okamžité zamedzenie nepriaznivému pôsobeniu zo strany konfrontovaných osôb. Konrád a Kuchna túto zásadu charakterizujú, že sa uplatňuje:

- „pri vytvorení situácie znemožňujúcej priebehu konfrontácie,
- okamžitou reakciou na každý jeden náznak pokusu o dohováranie medzi konfrontovanými alebo pokusu o narušenie priebehu konfrontácie iným spôsobom, napríklad napadnutím konfrontovaných osôb a pod.“¹¹

Pozorovanie konfrontovaných osôb dopomáha k realizácii ostatných zásad, hlavne zásady ostražitosti, na ktorú má najväčšie prepojenie, a preto je dôležité, aby subjekt

⁸ KONRÁD, Z., KUCHNA, J. *K některým problémům konfrontace*, 1986, s. 54-59.

⁹ Pozri:

METEŇKO, J., BAČÍKOVÁ, I., SAMEK, M. *Kriminalistická taktika*, 2013, s. 212.

KONRÁD, Z., KUCHNA, J. *K některým problémům konfrontace*, 1986, s. 58.

¹⁰ §125 ods. 2 z. č. 301/2005 Z. z – Trestný poriadok.

¹¹ KONRÁD, Z., KUCHNA, J. *K některým problémům konfrontace*, 1986, s. 58.

vykonávajúci konfrontáciu nevykonával počas konfrontácie žiadne iné aktivity, ako sú napríklad:

- spísovanie zápisnice,
- zabezpečenie stráženia a iné úkony.

Dôležité je, aby pozoroval reakcie konfrontovaných osôb na položené otázky. „Pozorovanie sa má sústrediť najmä na prejavy neverbálnej komunikácie, napríklad mimiky tváre, telesné pohyby, najmä gestiku, a tie, ktoré sú neúčelné alebo neodôvodnené, ktoré môžu byť pozitívnym alebo negatívnym prejavom silného vnútorného psychického tlaku osoby, postoj tela, ktorý má tiež svoju informačnú hodnotu.“¹²

Ak by nastala jedna z týchto neočakávaných situácií, vyšetrovateľ môže prispôbiť taktiku vykonania konfrontácie, a to tak, že zvolí napríklad prestávku, ak poškodená osoba nepriaznivo znáša priebeh konfrontácie s obvineným.¹³

Zásada konfrontovania osôb v rovnakom sociálnom postavení zabezpečuje rovnaké sociálne a komunikačné postavenie. „Nemá však význam konfrontovať osoby vo vzájomnej sociálnej a komunikačnej nerovnosti, alebo dokonca závislosti (nadriadený/podriadený, dieťa/rodič, žiak/učiteľ...), pokiaľ bude naďalej dochádzať k ich sociálnej interakcii.“¹⁴

Zásada rozhodnosti sa prejavuje v cieľavedomosti subjektu a nekompromisnosti subjektu, ktorý vykonáva konfrontáciu, a to najmä:

- rozhodným a nekompromisným plnením pokynov subjektu, ktorý konfrontáciu vykonáva,
- rozhodným a nekompromisným vystupovaním proti narušeniu konfrontácie zo strany konfrontovaných osôb, nekompromisným objasnením všetkých faktov jedným z konfrontovaných,
- rozhodným a nekompromisným zamedzením urážok pri konfrontácii.¹⁵

Zásada zákazu kladenia sugestívnych a kapcióznych otázok. Ak sú kladené kapciózne alebo sugestívne otázky konfrontovaným osobám zo strany subjektu, ktorý konfrontáciu vykonáva, môže to znamenať odklon od reálneho a chceného obsahu výpovedi konfrontovanej osoby. Kapcióznymi otázkami rozumieme klamlivé otázky, ako sú napríklad: Prečo ste držali v ruke nôž a vyhrážali sa svedkovi poškodenému p. E? Túto otázku môžeme považovať za kapcióznú v prípade, že v skutočnosti nikto nedržel v ruke nôž a nikto sa nikomu nevyhrážal. Čo sa týka sugestívnych otázok, tieto otázky vo výkone konfrontácie môžu byť položené aj zo strany konfrontovaného a konfrontujúceho. „Konfrontovaná osoba svojím sugestívnym vystupovaním, uvádzaním sugestívnych alebo kapcióznych informácií sa môže snažiť druhú konfrontovanú osobu ovplyvniť, aby zmenila svoju výpoveď v jej prospech, čo nevedie k objasneniu objektívnej pravdy v danej veci, ale len k výhodnejšiemu postaveniu ovplyvňujúcej konfrontovanej osoby.“¹⁶

Nasledujúce zásady, ako je zásada autenticity a úplnosti, podľa nášho názoru patria do zásad pri spracúvaní dokumentácie konfrontácie, a preto tieto zásady nebudeme popisovať v tomto článku.

Nedostatky dodržiavania zásad

Na základe získaných informácií z vyšetrovateľskej praxe sme dospeli k záveru, že vykonávanie konfrontácie vyšetrovateľmi alebo poverenými príslušníkmi sa zakladá najmä na stereotypných zlovykoch a nedostatočných teoretických základoch. Ako sme spomenuli,

¹² METEŇKO, J. *Kriminalistická taktika*, 2012, s. 172.

¹³ METEŇKO, J., BAČÍKOVÁ, I., SAMEK, M. *Kriminalistická taktika*, 2013, s. 212.

¹⁴ METEŇKO, J. *Kriminalistická taktika*, 2012, s. 172.

¹⁵ KONRÁD, Z., KUCHNA, J. *K některým problémům konfrontace*, 1986, s. 58.

¹⁶ METEŇKO, J. *Kriminalistická taktika*, 2012, s. 173.

mnoho poverených príslušníkov reagovalo na vykonávanie konfrontácie nasledujúcim spôsobom: „Konfrontáciou sa nikdy nič nedosiahlo a nikdy nič nedosiahne. Je veľmi malá pravdepodobnosť, aby konfrontované osoby zmenili svoju výpoveď, a tak sa odstránili závažné rozpory. Vo väčšine prípadov každý vypovedá to, čo v predchádzajúcich výsluchoch.“

Ak chceme byť úspešní pri výkone konfrontácie, musíme disponovať aj teoretickými poznatkami o konkrétnej metóde, ktorú vykonávame. Vyšetrovanie kriminalisticky relevantných udalostí sa bez kriminalistickej teórie vykonávať bude. Kriminalistická teória sa bez vyšetrovateľskej praxe budovať nedá, ale na to, aby vyšetrovanie kriminalisticky relevantných udalostí bolo efektívne, je nutné, aby vyšetrovatelia alebo poverení príslušníci mali vhodné teoretické poznatky a skúsenosti v procese vyšetrovania.

Kazusitika

15. 10. 2013 o 20.00 hodine došlo na autobusovej zastávke MHD na Detvianskej ulici v Bratislave k slovnej výmene názorov medzi dvoma Rómkami – Jožkou Janigovou a Máriou Horvátovou – a Anežkou Megovou. Dôvodom začatia slovnej potýčky, ktorá vyústila až do fyzického napadnutia medzi osobami, bol okamih, keď sa kamarát Anežky Megovej spýtal, či tie dve Rómkky, ktoré stoja vedľa nich, sú prostitútky. Anežka Megová odpovedala, že asi áno. Dvomi Rómkami sa to natoľko dotklo, že sa začala medzi nimi a Anežkou Megovou slovná výmena názorov, ktorá následne prerástla do fyzického napadnutia. Pri výsluchu svedka poškodeného jedna aj druhá Rómkka uvádzali, že Anežka Megová po slovnej výmene názorov prišla k nim, kde jednu z Rómk – Jožku Janigovú, ktorá bola v pokročilom štádiu tehotenstva, hodila na zem. To isté tvrdila pri výsluchu svedka poškodeného aj druhá Rómkka – Mária Horvátová, ktorá navyše vypovedala, že potom, čo Anežka Megová hodila na zem Jožku Janigovú, začala kopat' a ťahať za vlasy aj ju. Pri výsluchu svedka Anežka Megová vypovedala, že v žiadnom prípade nesotila do Jožky Janigovej a je si istá, že Jožka Janigová počas incidentu nespadla na zem.

Analýza

V tomto prípade nachádzame v zápisniciach medzi svedkami – poškodenými a svedkom rozpor, ktorým je:¹⁷

1. rozpor

J. J. a M. H. uvádzajú, že po slovnej výmene názorov prišla k nim A. M., ktorá zhodila na zem J. J. a M. H., pričom J. J. bola v pokročilom štádiu tehotenstva.

A. M. – uvádza, že nie ona, ale práve naopak, J. J. a M. H. prišli k nej, kde došlo k slovnej potýčke a následne zo strany J. J. dostala do tváre pästný úder. A. M. popiera, že zhodila na zem J. J., a popiera aj to, že J. J. vôbec spadla na zem.

Záver analýzy

Prvá konfrontácia sa vykonala medzi J. J. a A. M. Zo štúdia zápisnice o konfrontácii je vidieť, že subjekt, ktorý konfrontáciu vykonával, chcel odstrániť hlavný rozpor, kto prvý začal bitku a či ozaj J. J. bola zhodená na zem. Výkon konfrontácie a jej dokumentácia medzi týmito dvoma osobami prebehla dobre, až na zopár výnimiek, ktoré podľa nášho názoru nie sú správne. Poverený príslušník na začiatku konfrontácie uviedol paragrafové znenie

¹⁷Mená osôb, ktoré sú uvedené pri analýze konfrontácie sú fiktívne:

Anežka Megová – v skratke A. M.

Jožka Janigová – v skratke J. J. – tehotná ôsmy mesiac.

Mária Horvátová – v skratke M. H.

konfrontácie, ale nepoukázal, v akej trestnej veci sa konfrontácia vykonávala. Ak sa držíme zásady zákazu kladenia sugestívnych a kapcióznych otázok, tak táto zásada bola podľa nášho názoru porušená, pretože vyšetrovateľ položil otázku: „Kto začal bitku ako prvý? Boli ste to vy, vaša kamarátka alebo AM?”

V tejto konfrontácii sa nepodarilo odstrániť rozpory, pretože každý zopakoval tvrdenia z predchádzajúcich výsluchov.

Druhá konfrontácia sa vykonala medzi M. H. a A. M. Aj pri tejto konfrontácii sa poverený príslušník snažil odstrániť rozpor otázkou, kto prvý začal bitku a či J. J. ozaj bola zhodená na zem. Priebeh konfrontácie je zadokumentovaný dobre – až na porušenie už spomínanej zásady zákazu kladenia sugestívnych a kapcióznych otázok. Pri tejto konfrontácii sa odstránil rozpor, a to na základe odpovede M. H., ktorá na otázku: „Videli ste, ako svedkyňa A. M. chytila poškodenú J. J. za bundu a hodila ju na zem?“ odpovedala, že to nevidela, pričom v predchádzajúcom výsluchu tvrdila, že videla, ako ju zhodila na zem, ba dokonca bola zhodená na zem aj ona sama.

Záver

Konfrontácia je zložitý kriminalistický úkon, ktorý si vyžaduje neustálu prípravu a štúdium teoretických poznatkov a praktických príkladov. K tomuto názoru sa prikláňame na základe získaných poznatkov z praxe a z percentuálnej úspešnosti výsledkov konfrontácie. Mnohokrát sa stáva, že subjekt, ktorý konfrontáciu vykonáva, sa pýta starších kolegov, ako sa má tento úkon vykonať. Práve preto sme presvedčení o tom, že každý príslušník, ktorý konfrontáciu vykonáva v procese vyšetrovania, by mal mať hlavne teoretické znalosti a na nich budovať svoje praktické úkony. Veríme tomu, že ak má vyšetrovateľ alebo poverený príslušník dobré teoretické znalosti, úspešnosť konfrontácie ako dôkazného prostriedku určite vzrastie. Za najčastejšie chyby, ku ktorým dochádza vo vyšetrovateľskej praxi, je nerešpektovanie zásad konfrontácie a podceňovanie jej prípravy.

Literatúra

- BAČÍKOVÁ, I. a kol. 2013. *Výsluch v kriminalistickej teórii a praxi*. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave. 233 s. ISBN 978-80-8054-565-9.
- KOČAN, Š. Kriminalistické aspekty výsluchu a obvineného a konfrontácia In *Karlovská právni revue*. roč. 8, č. 4. 2012. s. 44-52. ISSN 1801-2193.
- KOLEKTÍV AUTOROV. 1974. *Taktika výsluchu a konfrontace obviněného a svědka v přípravě řízení*. Praha: Univerzita Karlova. 1974. 131 s.
- KRAJNÍK, V., ŠTRAUS, J. 2000. *Kriminalistická taktika*. Bratislava: Akadémia Policajného zboru. 2000. 221 s. ISBN 80-8054-146-9.
- KRAJNÍK, V a kol. 2005. *Kriminalistika*. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave. 2005. 360 s. ISBN 978-80-8054-356-3.
- METEŇKO, J. 2012. *Kriminalistická taktika*. Bratislava: Akadémia Policajného zboru v Bratislave. 267 s. ISBN 978-80-8054-553-6.
- METEŇKO, J., BAČÍKOVÁ, I., SAMEK, M. 2013. *Kriminalistická taktika*. Brno: Václav Klemm – Vydavatelství a nakladatelství. 2013. 307 s. ISBN 978-80-87713-08-2.
- ŠTEFFEK, J. Problematika konfrontácie v praxi orgánov prípravného konania trestného. In *Justičná revue*. 1995. roč. 47, č. 3. s. 20-25.
- ŠTEFFEK, J. Problematika konfrontácie v slovenskom trestnom konaní. In *Kriminalistický sborník*. 1996. roč. 40, č. 1. s. 37-40.

Internetové zdroje:

Novela Trestného zákona. [cit. Online 18.08.2014] Dostupné na: <http://www.ulclegal.com/sk/bulletin-pro-bono/2013/06/4818-novela-trestneho-zakona>
Novelizovaný Trestný poriadok povie, čo znamená podozrivý. [cit. Online 10.08.2014].

Legislatívne normy:

Zákon NR SR č. 301/2005 Z. z. – Trestný poriadok.

Key words: confrontation, the principle of confrontation, commissioned member, investigator.

Summary

In this article, the author attempts to analyze the current state of knowledge power confrontation in practice, especially in the use of and respect for the principles of confrontation by the authorized officers or investigators. Attention is also paid to possible draft amendment to the Criminal Code and the Code of Criminal Procedure for dealing with the codification of the suspect as a subject in the investigation process.

*por. PhDr. Martin LACA
asistent Katedry kriminalistiky a forenzných vied
Akadémia Policajného zboru v Bratislave
Sklabinská 1, 835 17 Bratislava
Slovenská republika
e-mail: martin.laca2@minv.sk*

Recenzent: doc. JUDr. Jozef Meteňko, PhD.